

10. WYROK

4.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2023r.

11. Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Borowczak

Protokolant: prot. sąd. Magdalena Górecka

12. przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej P. w P. Agnieszki Makowskiej - Witos

13. przy udziale oskarżyciela posiłkowego T. N. (1)

14. po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 30 sierpnia i 24 listopada 2022r. oraz 18 stycznia i 16 marca 2023r.

15. sprawy J. M., syna H. i U. z domu R., urodzonego w dniu (...) w T.

16. oskarżonego o to, że

17. w okresie od dnia 10 stycznia 2019r. do 28 stycznia 2019r. w miejscowości T., woj. (...), jako właściciel firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru aby T. N. (2) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził T. N. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 688.800 złotych tj. w stosunku do mienia znacznej wartości, poprzez wprowadzenie w błąd w/wymienionego co do realizacji zawartych przez pokrzywdzonego z (...) S.A. z siedzibą we W. umów leasingowych tj. umowy leasingowej nr (...) z dnia 10 stycznia 2019r. na zakup opryskiwacza R.-opryskiwacz L./A. nr fabryczny (...), rok produkcji 2018 oraz umowy leasingowej nr (...) z dnia 17 stycznia 2019r. na zakup ładowarki samojezdnej - teleskopowej (...) nr fabryczny (...), rok produkcji 2018, ułatwił w/wymienionemu popełnienie wyżej opisanego czynu w ten sposób, że będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu polecił pracownikowi firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. wystawienie dokumentów poświadczających nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne tj. faktury nr F 104/T oraz faktury F 115/T, które nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych dotyczących sprzedaży opryskiwacza R.-opryskiwacz: L./A. nr fabryczny (...), rok produkcji 2018 oraz ładowarki samojezdnej - teleskopowej (...) nr fabryczny (...), rok produkcji 2018 na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W. i nie dostarczył maszyn rolniczych do leasingobiorcy pomimo tego, iż według w/w umów leasingu jako dostawca towaru był zobowiązany do jego przekazania na rzecz leasingobiorcy

18. tj. o czyn z art.18§3 k.k. w zw. z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zw. z art.271§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k.

1) Oskarżonego J. M. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu.

2) Na podstawie art.632 pkt.2 k.p.k. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

<p>Wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16 marca 2023r.</p>	<p>Sygnatura akt</p>	<p>III K 132/22</p>	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>1.1.1</p>	<p>J. M.</p>	<p>7.czyn zarzucony J. M. - „w okresie od dnia 10 stycznia 2019r. do 28 stycznia 2019r. w miejscowości T., woj. (...), jako właściciel firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru aby T. N. (2) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził T. N.</p>	

(1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 688.800 złotych tj. w stosunku do mienia znacznej wartości, poprzez wprowadzenie w błąd w/wymienionego co do realizacji zawartych przez pokrzywdzonego z (...) S.A. z siedzibą we W. umów leasingowych tj. umowy leasingowej nr (...) z dnia 10 stycznia 2019r. na zakup opryskiwacza R.-opryskiwacz L./A. nr fabryczny (...), rok produkcji 2018 oraz umowy leasingowej nr (...) z dnia 17 stycznia 2019r. na zakup ładowarki samojezdnej - teleskopowej (...) nr fabryczny (...), rok produkcji 2018, ułatwił w/wymienionemu popełnienie wyżej opisanego czynu w ten sposób, że będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu polecił pracownikowi firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. wystawienie dokumentów poświadczających nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne tj. faktury nr F 104/T oraz faktury F 115/T, które nie odzwierciedlały

		<p>rzeczywistych zdarzeń gospodarczych dotyczących sprzedaży opryskiwacza R.- opryskiwacz: L./A. nr fabryczny (...), rok produkcji 2018 oraz ładowarki samojezdnej - teleskopowej (...) nr fabryczny (...), rok produkcji 2018 na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W. i nie dostarczył maszyn rolniczych do leasingobiorcy pomimo tego, iż według w/w umów leasingu jako dostawca towaru był zobowiązany do jego przekazania na rzecz leasingobiorcy” tj. zarzut przestępstwa z art.18§3 k.k. w zw. z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zw. z art.271§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k.) - od którego to zarzutu oskarżony został uniewinniony (pkt.1.części rozstrzygającej wyroku)</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
7.Oskarżony J. M. od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą - jest wspólnikiem oraz	Wyjaśnienia oskarżonego J. M.	677-678	

prezesem zarządu (...) spółki z o.o. z siedzibą w T.. Przedmiotem działalności spółki była i jest sprzedaż maszyn i urządzeń rolniczych.

8. W 2018r. za pośrednictwem swego znajomego i współpracownika D. K. oskarżony J. M. poznał T. N. (2), który przedstawiał się jako osoba zajmująca się pośrednictwem w handlu maszynami i urządzeniami rolniczymi. T. N. (2) w owym czasie zajmował się pozyskaniem finansowania dla osób zainteresowanych użytkowaniem maszyn i urządzeń rolniczych współpracując m.in. z (...) A. B.-B., A. Z.” sp. j. – autoryzowanym przedstawicielem (...) S.A..

9. T. N. (2) był w tym czasie również pełnomocnikiem (...) spółki z o.o. z siedzibą w E.. Udziałowcami tej spółki byli M. Z. (pełniąca jednocześnie funkcję prezesa zarządu spółki) oraz J. N. (ojciec T. N. (2), prokurent samoistny spółki), przy czym w rzeczywistości osobą zarządzającą był T.

N. (2), zaś M. Z. wykonywała czynności księkowej, natomiast J. N. nie wykonywał w spółce żadnych czynności. (...) spółki z o.o. miała prowadzony rachunek bankowy w Banku (...) S.A., zaś T. N. (2) posiadał pełnomocnictwo notarialne do samodzielnego dostępu do tego rachunku bankowego.

10. T. N. (1) prowadzi działalność pod nazwą Gospodarstwo Rolne (...) w miejscowości (...), (...)-(...) P., województwo (...). W prowadzeniu tego gospodarstwa pomaga mu jego ojciec A. N. (obecnie rencista, po którym T. N. (1) przejął prowadzenie gospodarstwa rolnego).

11. Pod koniec 2018r. T. N. (1) uznał, iż dla potrzeb jego gospodarstwa przydatne byłyby dwie maszyny rolnicze – opryskiwacz oraz ładowarka teleskopowa. Znajomy A. P. B. skontaktował wówczas T. N. (1) ze swoim znajomym – T. N. (2). T. N. (2) spotkał się z T. N. (1) oraz

A. N. i zaoferował, że zajmie się pozyskaniem finansowania oraz znalezieniem maszyn, których użytkowaniem był zainteresowany T. N. (1). Wspólnie ustalono wówczas, że maszyny te zostaną wyleasingowane, zaś transakcja ta miała być połączona z bliżej niesprecyzowaną (jedynie ustną) umową dotyczącą przekazania przez T. N. (2) A. N. i T. N. (1) bydła mlecznego – dochód ze sprzedaży mleka miał pozwalać T. N. (1) na wygenerowanie dochodu pozwalającego na opłacenie rat leasingowych maszyn rolniczych.

12. Po poczynieniu tych uzgodnień T. N. (2) skontaktował się z (...) A. B.-B., A. Z.” sp. j. – autoryzowanym przedstawicielem (...) S.A. poszukując finansowania oraz J. M. oferując pośrednictwo w nabyciu oraz zbyciu dwóch maszyn rolniczych (opryskiwacza oraz ładowarki).

13. Następnie, w dniu 18 stycznia 2019r. w gospodarstwie rolnym (...) stawiła się

N. Ł. – pracownica (...) A. B.-B., A. Z.” sp. j.. N. Ł. dokonała wizji prowadzonego przez T. N. (1) gospodarstwa rolnego sporządzając z tej czynności stosowny protokół (k.120-128). Nadto przywiozła ona ze sobą dokumenty w postaci dwóch umów leasingu operacyjnego, a mianowicie:

- umowę leasingu operacyjnego nr (...) z dnia 10 stycznia 2019r., której przedmiotem leasingu był R.-opryskiwacz L./A.,**
- umowę leasingu operacyjnego nr (...) z dnia 17 stycznia 2019r., której przedmiotem leasingu była ładowarka samojezdna – teleskopowa (...).**

14. Według treści tychże umów dostawcą maszyn miała być (...) spółka z o.o. z siedzibą w T..

15. T. N. (1) podpisał wówczas w/w umowy leasingu operacyjnego. Jednocześnie N. Ł. przekazała mu pisemne upoważnienia do

odbioru przedmiotów umów leasingu z (...) spółki z o.o. (k.32, 36).

16.Podczas opisywanej wizyty w gospodarstwie rolnym (...) w dniu 18 stycznia 2019r. N. Ł. nakłoniła również T. N. (1) do podpisania dwóch protokołów zdawczo – odbiorczych maszyn będących przedmiotem leasingu (k.101, 102) tłumacząc, że zaoszczędzi jej to czasu i kosztów związanych z koniecznością ponownego przyjazdu do gospodarstwa (...). Do podpisania tychże protokołów zdawczo – odbiorczych namawiał również T. N. (1) jego ojciec A. N.. W konsekwencji T. N. (1) podpisał te dwa protokoły pomimo tego, że nie otrzymał maszyn będących przedmiotem leasingu. N. Ł. wskazała wówczas, że skontaktuje się za parę dni celem potwierdzenia telefonicznie, czy maszyny będące przedmiotem leasingu zostały odebrane przez T. N. (1), a w przypadku potwierdzenia tej okoliczności wpisze w protokoły zdawczo – odbiorcze datę

otrzymania sprzętu przez leasingobiorcę.

17. W tym samym czasie T. N. (2) skontaktował się z J. M. i poinformował, że ma możliwość zbycia dwóch maszyn rolniczych, których użytkowaniem są zainteresowani konkretni klienci, a których zakup został już ustalony w związku ze współpracą T. N. (2) z przedstawicielem (...) S.A.. (...) spółki z o.o. T. N. (2) przesłał następnie dwie faktury sprzedaży przez (...) spółki z o.o. maszyn rolniczych, a mianowicie:

- fakturę nr (...) z dnia 21 stycznia 2019r. sprzedaży opryskiwacza polowego (...) /A. rok produkcji 2018, nr fabryczny (...), (k.149),**
- fakturę nr (...) z dnia 21 stycznia 2019r. sprzedaży ładowarki samojezdnej - teleskopowej (...) nr fabryczny (...), rok produkcji 2018 (k.153).**

18. Po otrzymaniu tychże faktur oraz zamówienia od przedstawiciela (...)

na te maszyny i na podstawie tej dokumentacji J. M. polecił swojej pracownicy I. Ś. wystawienie faktur sprzedaży tych maszyn dla (...) S.A. (z cenami uwzględniającymi marżę (...) spółki z o.o. w kwocie po 10.000 zł netto od każdej z maszyn). Wykonując to polecenie I. Ś. wystawiła dwie faktury, a mianowicie:

- fakturę nr F 104/T z dnia 24 stycznia 2019r. sprzedaży przez (...) spółkę z o.o. na rzecz (...) S.A. opryskiwacza polowego (...) /A., nr fabryczny (...), za kwotę 307.500 zł brutto (k.97),
- fakturę F 115/T z dnia 28 stycznia 2019r. sprzedaży przez (...) spółkę z o.o. na rzecz (...) S.A. ładowarki teleskopowej 7.30 (...) nr fabryczny (...), za kwotę 381.300 zł brutto (k.98).

20.N. Ł. skontaktowała się telefonicznie z ojcem leasingobiorcy – A.N., który poinformował ją, że maszyny zostały odebrane przez leasingobiorcę.

Twierdzenie to nie było zgodne z rzeczywistością, czego A. N. miał oczywiście pełną świadomość, natomiast na okłamanie N. Ł. zdecydował się w związku z zapewnieniami uzyskanymi od T. N. (2), iż maszyny „już są ładowane na lawetę”.

21. Po otrzymaniu informacji od A. N. N. Ł. złożyła na protokołach zdawczo – odbiorczych swoje podpisy (dokumenty te zostały już wcześniej podpisane przez T. N. (1) - w dniu 18 stycznia 2019r.) i przekazała je do (...) S.A.

22. (...) S.A. uiścił należności wynikające z faktur sprzedaży wystawionych przez (...) spółkę z o.o. w łącznej kwocie 688.800 zł brutto (k.148, 152).

23. Po otrzymaniu tych płatności od (...) S.A., J. M. dokonał zapłaty za maszyny na rzecz swego kontrahenta tj. (...) spółki z o.o. przelewając na rachunek tej spółki w dniu 1 lutego 2019r. stosowne kwoty tytułem uiszczenia

*należności
wynikających z w/w
faktur nr (...). Jeszcze
tym samym dniu T.
N. (2) dokonał trzech
gotówkowych wypłat
z tego rachunku
- łącznie kwoty
450.000 zł.*

*24. W rzeczywistości
maszyny rolnicze
będące przedmiotem
zawartych przez T.
N. (1) umów leasingu
nigdy nie zostały
do niego dostarczone,
a co więcej –
nigdy nie istniały
(w ogóle nie zostały
wyprodukowane).*

*25. W ciągu
następnych tygodni T.
N. (1) i jego ojciec
A. N. cały czas byli
zapewniani przez T.
N. (2), iż opryskiwacz
i ładowarka „już
jadą”, już za chwilę
zostaną dostarczone,
a na przeszkodzie
temu stawały coraz
to nowe, wymyślane
przez T. N. (2)
zdarzenia, aż w końcu
kontakt z nim się
urwał.*

*26. W konsekwencji T.
N. (1) nie uiszczał
rat leasingowych, a to
skutkowało złożeniem
przez (...) S.A.
w dniu 1 kwietnia
2019r. oświadczeń o
rozwiązaniu umów
leasingowych bez
wypowiedzenia
(k.145, 146).*

27. W dniu 13 maja 2019r. w gospodarstwie rolnym (...) stawił się M. N. – prowadzący działalność windykacyjną na rzecz (...) S.A.. Uzyskał wówczas informację, iż przyczyną braku wpłat przez T. N. (1) była fakt, że nigdy nie otrzymał on maszyn będących przedmiotem umów leasingowych.

28. Dwa dni później T. N. (1) zgłosił do KP T. zawiadamiając o przestępstwie oszustwa dokonanego na jego szkodę przez T. N. (2).

29. Prokuratura Okręgowa w Elblągu pod sygn. akt PO IV Ds. 27.2019 prowadzi śledztwo przeciwko T. N. (2) zarzucając mu dokonanie pięciu oszustw na szkodę różnych instytucji finansowych przy zawieraniu umów leasingu maszyn rolniczych, przy czym do chwili wyrokowania w niniejszej sprawie Prokuraturze nie udało się wykonać czynności z podejrzanym (przedtem był on przesłuchiwany w charakterze świadka) – T. N. (2)

ukrywa się przed organami ścigania prawdopodobnie poza granicami Polski.

31.Oskarżony J. M. jest synem H. i U. z domu R., urodził się w dniu (...) w T.. Jest żonaty, nie ma dzieci. Oskarżony prowadzi działalność gospodarczą - jest wspólnikiem oraz prezesem zarządu (...) spółki z o.o. z siedzibą w T., deklaruje osiągnięcie z tego tytułu dochodu na poziomie 2.500 zł miesięcznie. Wyrokiem Sądu rejonowego w Trzciance z dnia 8 lutego 2022r. oskarżony został skazany za popełnienie w okresie od 10 października 2020r. do 26 kwietnia 2021r. przestępstwa niealimentacji na szkodę jego małżonki.

Częściowo zeznania T. N. (1)	678-682 w zw. z 2-3, 51-52, 61-62, 199-200	
Częściowo zeznania A. N.	683-686 w zw. z k.78-79, 195-196	
Zeznania S. W.	713-714 w zw. z k.260-262	
Zeznania M. N.	714-716 w zw. z k.88-89, 395-396	
Zeznania I. Ś.	717-719 w zw. z k.302-303, 415-417	

Zeznania P. W.	750-754 w zw. z k.440-442	
Zeznania P. B.	754-755 w zw. z k.180-182	
Zeznania N. Ł.	755-758 w zw. z k.175-176	
Zeznania D. K.	804-806	
Zeznania M. Z.	747-748 w zw. z k.219-221, 393	
Zeznania E. N.	k.748-749 w zw. z k.291-292	
Zeznania J. N.	k.749-750	
Dokumentacja dot. zawartych umów leasingu	6-42, 103-159, 697-704, 765-780	
Potwierdzenia uiszczenia przez T. N. (1) czynszów inicjalnych	63-64	
Dokumentacja potwierdzająca, że opryskiwacz i ładowarka – przedmioty zawartych umów leasingu nigdy nie zostały wyprodukowane	81-82, 721-725	
Wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego dot. (...) Company spółki z o.o.	91-96	
Faktury sprzedaży wystawione przez spółkę (...)” na rzecz (...) S.A.	97-98	
protokoły zdawczo - odbiorcze	101-102	

faktury sprzedaży wystawione przez spółkę (...)” na rzecz spółki (...)	149, 153, 425		
historia rachunku bankowego prowadzonego na rzecz spółki (...)	366-369		
dokumentacja nadesłana przez Prokuraturę Okręgową w Elblągu dot. śledztwa prowadzonego przeciwko T. N. (2)	448-458, 734, 760-763, 788-797		
karta karna	728-729		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1	J. M.	czyn zarzucony w akcie oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Brak było wystarczający dowodów dla stwierdzenia, by: - J. M. miał świadomość (czy choćby godził się z tym), iż opryskiwacz polowy (...) /A. oraz ładowarka teleskopowa 7.30 (...) stanowiące przedmiot umów leasingu	Brak dowodów na okoliczności obok wskazane		

<p>w rzeczywistości nie istnieją, a tym samym</p> <p>- by polecając I. Ś. wystawienie faktur nr F 104/T oraz F 115/T oskarżony czynił to ze świadomością, te faktury te będą oświadczały nieprawdę, a ich wystawienie pomoże T. N. (2) dokonanie przestępstwa na szkodę T. N. (1).</p>			
<p>2. OCena DOWOdów</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego J. M.</p>	<p>7.Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Potwierdził, że wydał polecenie I. Ś. wystawienia dwóch faktur (nr F 104/T z dnia 24 stycznia 2019r. sprzedaży przez (...) spółkę z o.o. na rzecz (...)S.A. opryskiwacza polowego (...)/A., nr fabryczny (...) oraz F 115/T z dnia 28 stycznia 2019r. sprzedaży przez (...) spółkę z o.o. na rzecz (...) S.A. ładowarki teleskopowej 7.30 (...) nr fabryczny (...)) po tym, jak do</p>	

spółki (...) wpłynęły pocztą elektroniczną faktury sprzedaży tych maszyn przez spółkę (...) spółce (...). Podkreślił też, że środki finansowe, które spółka (...) uzyskała od (...) S.A. tytułem zapłaty za maszyny, zostały następnie przelane spółce (...) - oczywiście w kwocie uwzględniającej marżę doliczoną przez spółkę (...). J. M. potwierdził także, że maszyn będących przedmiotem tego obrotu „nie widział na oczy”, przy czym nie jest to niczym niezwykłym w praktyce obrotu gospodarczego (pozwala zaoszczędzić czas i uniknąć kosztów transportu maszyn).

Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego. Pozostawały one w pełnej korelacji z zeznaniami świadka I. Ś. (potwierdzającej okoliczności wystawienie przez siebie na polecenie oskarżonego dwóch faktur objętych zarzutem aktu oskarżenia) oraz z zabezpieczoną w sprawie dokumentacją (fakturami zakupu i sprzedaży przez spółkę (...) dwóch maszyn rolniczych stanowiących przedmiot

umów leasingowych zawartych przez T. N. (1) z (...) S.A. – k.97-98, 149, 153; historią rachunku (...) spółki (...) – k.368; potwierdzenia uiszczenia przez (...) S.A. należności na rzecz (...) spółki z o.o. - k.148 oraz k.152).

W świetle zasad doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania nie sposób też w ocenie Sądu zakwestionować twierdzeń oskarżonego, jakoby praktyka przedsiębiorstw trudniących się handlem maszynami (w szczególności o takich gabarytach jak w niniejszej sprawie) polegająca na tym, że fizycznie dana maszyna nie zawsze jest w posiadaniu danego przedsiębiorstwa, lecz przekazywana jest bezpośrednio od innego przedsiębiorstwa do końcowego odbiorcy, była naganna, a w szczególności, by miała być niezgodna z prawem. Niewątpliwie w realiach niniejszej sprawy nieuzasadnionym ekonomicznie byłoby dokonywanie transportu dwóch maszyn wpierw z E. (siedziby spółki (...)) do T. (siedziby spółki (...)) po to, by następnie transportować je do gospodarstwa rolnego (...) znajdującego się w województwie (...). Byłoby to nie tylko nieuzasadnione ekonomicznie, ale przede

wszystkim całkowicie zbędne w sytuacji, gdy T. N. (2) (reprezentujący spółkę (...)) zobowiązał się dostarczyć obie maszyny bezpośrednio do gospodarstwa (...), a ten jako końcowy odbiorca potwierdził otrzymanie obu maszyn – oczywistym jest w tej sytuacji, że z punktu widzenia J. M. wywiązał się on ze swego zobowiązania (zbywany produkt, za który otrzymał wynagrodzenie od (...) S.A., według oświadczenia T. N. (1) został mu dostarczony).

8. Podkreślić zresztą należy, iż owo oświadczenie T. N. (1) nie było li tylko oświadczeniem ustnym – w niniejszej sprawie istnieją przecież dwa protokoły zdawczo-odbiorcze maszyn będących przedmiotem umów leasingu podpisane zarówno przez T. N. (1), jak i N. Ł. jako reprezentantkę przedstawiciela handlowego (...) S.A. (k.101-102). Ani oskarżyciel publiczny, ani oskarżyciel posiłkowy nie przedstawili natomiast żadnego dowodu na poparcie tezy aktu oskarżenia, jakoby oskarżony J. M. miał świadomość tego, że zarówno T. N. (2), jak i T.

N. (1) kłamią co do tego, iż maszyny zostały dostarczone do gospodarstwa rolnego tego ostatniego.

Oczywistym jest, że wobec ustalenia, iż zarówno opryskiwacz polowy (...) /A., nr fabryczny (...) jak też ładowarka teleskopowej 7.30 (...) nr fabryczny (...) nigdy w rzeczywistości nie istniały (nie zostały nawet wyprodukowane) to potwierdzenie przez T. N. (1) i N. Ł. w dwóch protokołach zdawczo – odbiorczych przekazania tych maszyn było fikcją, co do której T. N. (1) z całą pewnością miał pełną świadomość. Nie sposób jednak w sposób pewny stwierdzić, iż świadomość owej fikcyjności miał również J. M.. Teza aktu oskarżenia w tym zakresie opiera się wyłącznie na domniemaniu, że jako profesjonalny handlowiec sprawdził on po numerach fabrycznych maszyn, czy zostały one wyprodukowane (czy w ogóle istnieją). Teza taka pozostaje jednak wyłącznie domniemaniem, nie wynika z żadnego dowodu. Oczywiście

		<p><i>można ewentualnie rozważać zaniechanie J. M. w tym zakresie w kategoriach ewentualnego niedbalstwa, nienależytej staranności - niemniej nie pozwala to na ustalenie jego świadomości, że maszyny, które miał dostarczyć do gospodarstwa (...) i co do których T. N. (1) pisemnie potwierdził, że je odebrał – w rzeczywistości nigdy nie istniały, a J. M. miałby choćby godzić się z taką ewentualnością. Oczywistym jest, że w przypadku pomocnictwa do oszustwa wystarczającym jest ustalenie zamiaru ewentualnego sprawcy – w niniejszej sprawie wymagałoby to jednak pewnego ustalenia, iż J. M. miał świadomość braku istnienia maszyn rolniczych zbywanych na rzecz (...) S.A. czy choćby godził się na taki stan rzeczy, zaś w tym zakresie nie istnieje żaden dowód pozwalający zanegować wyjaśnienia J. M..</i></p>	
<p>Zeznania T. N. (1) oraz A. N.</p>	<p>Co do zasady Sąd dał wiarę zeznaniom T. N. (1) (leasingobiorcy</p>		

zawierającego umowy z (...) S.A.) oraz A. N. (ojca T. N. (1)), które to zeznania korelowały ze sobą wzajemnie, uzupełniały się, znajdowały również wsparcie w zeznaniach N. Ł. (mającej z nimi bezpośredni kontakt podczas wizji gospodarstwa rolnego, kiedy to zostały również podpisane przez T. N. (1) wszystkie dokumenty związane z zawartymi umowami leasingu), P. B. (za pośrednictwem którego nawiązali kontakt z T. N. (2)) oraz M. N. (który usiłował podjąć działania windykacyjne na terenie gospodarstwa (...)). Z racji zgodnych stwierdzeń świadków N. oraz N. Ł. nie sposób nie zgodzić się z twierdzeniem, iż podpisane przez T. N. (1) i N. Ł. dwa protokoły zdawczo - odbiorcze (k.101-102) były fikcją – oświadczenie tam zawarte nie były bowiem zgodne z rzeczywistością. Nie budzi to żadnych wątpliwości przede wszystkim w kontekście ustalenia, iż opryskiwacz polowy (...) /A. nr fabryczny (...) oraz ładowarka samojezdna – teleskopowa (...) nr fabryczny (...) nigdy nie istniały, gdyż w ogóle nie zostały wyprodukowane. Nie budzi też wątpliwości stwierdzenie, iż T. N. (2) okłamywał T. i A. N. co do tego, że maszyny przez nich zamówione „za chwilę” zostaną

	dostarczone (skoro było to niemożliwe, bo nigdy one nie istniały).	
Zeznania S. W.	Za w pełni wiarygodne uznano zeznania S. W., które pozwoliły na ustalenie, że maszyny rolnicze będące przedmiotem zawartych przez T. N. (1) umów leasingu nigdy nie istniały (w ogóle nigdy nie zostały wyprodukowane).	
Zeznania M. N.	Sąd dał wiarę zeznaniom M. N. – przeprowadzającego czynności windykacyjne w gospodarstwie rolnym (...) na zlecenie (...) S.A. jako leasingodawcy, które to zeznania w pełni korelowały z dokumentacją zgromadzoną w sprawie, były logiczne oraz zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. O ile wiedza M. N. co do samych umów leasingu zawartych z T. N. (1) była wiedzą opartą wyłącznie na dokumentacji, to cenne i warte podkreślenia były ustalenia poczynione przez świadka podczas osobistej wizyty w gospodarstwie rolnym (...) w dniu 13 maja 2019r., podczas której to wizyty T. N. (1) ujawnił, iż maszyny będące przedmiotem zawartych umów nigdy do niego nie dotarły. Niewątpliwie ta właśnie wizyta była skutecznym „bodźcem” dla T. N. (1), który	

	<p>już dwa dni później zdecydował się złożyć KP T. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, przedtem wykazując się absolutną biernością w tym zakresie.</p>	
Zeznania P. W.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom P. W. – starszego specjalisty ds. C. i (...) w (...) S.A., które to zeznania w pełni korespondowały z dokumentacją zabezpieczoną w sprawie, były logiczne oraz zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Zeznania P. W. były przydatne w szczególności dla ustalenia procedury obowiązującej w (...) S.A. przy zawieraniu umów leasingu i stwierdzenia, iż „praktyką” w (...) S.A. jest „zdalne” podpisywanie protokołów zdawczo-odbiorczych przez przedstawicieli (...) S.A. w sytuacji, gdy leasingobiorca potwierdzi otrzymanie sprzętu. O ile praktyka taka w ocenie Sądu „sprzyja” nieprawidłowościom i wręcz naraża (...) S.A. na powstanie szkody (czego przykładem jest niniejsza sprawa), to zeznania P. W. pozwalały na wyjaśnienie, dlaczego N. Ł. zdecydowała się na podpisanie protokołów zdawczo – odbiorczych w sytuacji, gdy nie widziała maszyn – przedmiotów leasingu. Z całą pewnością dopuszczanie przez (...) S.A. do takich sytuacji,</p>	

kiedy to jego przedstawiciel opiera się jedynie na telefonicznym potwierdzeniu przez leasingobiorcę (w niniejszej sprawie T. N. (1), czy nawet tylko jego ojca – A. N.), że sprzęt otrzymał, naraża (...) S.A. na to, że w przypadku kłamstwa takiego leasingobiorcy w tym zakresie (jak w niniejszej sprawie) sfinansuje on zakup sprzętu, który w rzeczywistości nigdy nie istnieje.

Zeznania P. W. potwierdziły też, że owe (poświadczające nieprawdę) protokoły zdawczo - odbiorcze podpisane przez T. N. (1) jako leasingobiorcę oraz N. Ł. jako przedstawiciela były podstawą uruchomienia finansowania na zakup maszyn (vide: k.750, 752), a tym samym gdyby do tego poświadczenia nieprawdy nie doszło – nie doszłoby również do uruchomienia finansowania. Wniosek taki jest oczywisty w świetle zasad logicznego rozumowania, gdyby bowiem dla potwierdzenia dostarczenia sprzętu wystarczającym byłoby samo oświadczenie leasingobiorcy, to nie miałyby żadnego sensu wytwarzanie dokumentu (protokołu zdawczo - odbiorczego), który byłby podpisywany również przez osobę

	<p>reprezentującą leasingodawcę.</p> <p>Dodatkowo zeznania P. W. pozwoliły na potwierdzenie, iż osobą organizującą cały proceder był „nieobecny” na jakichkolwiek dokumentach) T. N. (2), na którego zgodnie wskazywali nie tylko T. N. (1) i A. N., ale również N. Ł. oraz oskarżony J. M..</p>	
<p>Zeznania I. Ś.</p>	<p>7.Sąd dał wiarę zeznaniom I. Ś. – pracownicy (...) spółki z o.o., która wykonała polecenie oskarżonego i wystawiła dwie faktury (nr F 104/T z dnia 24 stycznia 2019r. sprzedaży przez (...) spółkę z o.o. na rzecz (...) S.A. opryskiwacza polowego (...)/A., nr fabryczny (...) oraz F 115/T z dnia 28 stycznia 2019r. sprzedaży przez (...) spółkę z o.o. na rzecz (...) S.A. ładowarki teleskopowej 7.30 (...) nr fabryczny (...)) po tym, jak do spółki (...) wpłynęły pocztą elektroniczną faktury sprzedaży tych maszyn przez spółkę (...) spółce (...). Świadek w pełni potwierdziła wyjaśnienia J. M. co do okoliczności wystawienia tych faktur, otrzymania</p>	

faktur z (...) spółkę z o.o. oraz okoliczności otrzymania środków finansowych przez (...) oraz uiszczenia przez tę spółkę zapłaty na rzecz spółki (...) – twierdzenia te korelowały również z dokumentacją zabezpieczoną w sprawie. Dodatkowo zeznania I. Ś. pozostawały w zgodności z zeznaniami świadka D. K. co do okoliczności zawarcia znajomości oraz współpracy J. M. z T. N. (2).

Zeznania M. Z., E. N. i J. N.

7. Brak było podstaw dla podważenia wiarygodności zeznań M. Z. (księgowej, udziałowca oraz prezesa zarządu (...) spółki z o.o. z siedzibą w E., J. N. (ojca T. N. (2), prokurenta samoistnego spółki (...) spółki z o.o. z siedzibą w E. oraz jej udziałowca) i M. Z. (matki T. N. (2)). Przydatne w sprawie były w szczególności zeznania M. Z. pozwalające na stwierdzenie, że w rzeczywistości osobą zarządzającą (...) spółka z o.o. był T. N. (2), zaś M. Z. wykonywała czynności księgowej, natomiast J. N. nie wykonywał w

tej spółce żadnych czynności – a jak wynika z zeznań tego świadka nie do końca zdawał sobie w ogóle sprawę ze sprawowanej przez siebie formalnie funkcji. Zeznania M. Z. pozwalały również na odtworzenie współpracy (...) spółki z o.o. z (...) spółką z o.o., o której to współpracy M. Z. dowiedziała się na podstawie dokumentacji.

Podkreślenia

wymaga, iż M. Z. jako księgowa zażądała od T. N. (2) wyjaśnień w tym zakresie i dowodów zakupu przez spółkę (...) maszyn sprzedanych spółce (...), a T. N. (2) dokumenty te świadkowi dostarczył (według nich to on zbywał te maszyny spółce (...)).

Dokumentacja

dotycząca rachunku (...) spółki (...) potwierdzała też twierdzenia M. Z., iż T. N. (2) dokonywał wypłat gotówkowych z tegoż rachunku.

Zeznania P. B.

Nie kwestionując wiarygodności zeznań P. B. wskazać należy, iż jedynie częściowo były one przydatne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, gdyż wiedza świadka była ograniczona

	<p>do relacji pomiędzy A. i T. N. (1) a T. N. (2) (świadek miał udział w nawiązaniu ich znajomości), nie miał zaś żadnych informacji o udziale J. M. w niniejszej sprawie.</p>	
Zeznania N. Ł.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom N. Ł. – pracownicy (...) A. B.-B., A. Z.” sp. j. tj. autoryzowanego przedstawiciela (...) S.A., która w dniu 18 stycznia 2019r. pojawiła się w gospodarstwie rolnym (...), dokonała wizji prowadzonego przez T. N. (1) gospodarstwa rolnego sporządzając z tej czynności stosowny protokół i przedłożyła T. N. (1) do podpisu komplet dokumentacji dotyczącej dwóch umów leasingu operacyjnego nr (...) – w tym dwa protokoły zdawczo – odbiorcze. Zeznania świadka w tym zakresie były zgodne z zeznaniami T. i A. N., korelowały z zabezpieczoną w sprawie dokumentacją, a także z zeznaniami P. W.. Z zeznań N. Ł. wprost wynikało, iż podczas owej wizyty odebrała od T. N. (1) podpisy na protokołach zdawczo - odbiorczych w sytuacji, gdy przedmioty umów leasingowych nie zostały mu jeszcze przekazane, a po kilku dniach otrzymując od A. N. (a więc nawet ojca leasingobiorcy, a nie samego leasingobiorcy)</p>	

w rozmowie telefonicznej zapewnienie, że przedmioty umów leasingu już dotarły do gospodarstwa (które to oświadczenie było przecież kłamliwe – co A. N. sam przyznawał) wpisała daty na protokołach zdawczo – odbiorczych, złożyła na nich swoje podpisy i przekazała do (...) S.A., co stało się podstawą uruchomienia finansowania. Taki sposób procedowania N. Ł., nawet jeśli – jak wynikało z twierdzeń P. W. – było akceptowane przez (...) S.A., z całą pewnością świadczy o dużej dawce niefrasobliwości świadka i bagatelizowaniu znaczenia protokołów zdawczo - odbiorczych przez nią również podpisywanych mimo świadomości, że dokumenty te są warunkiem uruchomienia finansowania.

Dodatkowo zeznania N. Ł. potwierdziły również udział T. N. (2) jako głównego organizatora całego przedsięwzięcia, a który współpracował jako pośrednik („podsyłając” klientów) z (...) A. B.-B., A. Z.” sp. j. – autoryzowanym przedstawicielem (...) S.A..

Zeznania D. K.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania D. K., który opisał okoliczności w jakich doszło do zawarcia znajomości oraz współpracy pomiędzy T.

	<p>N. (2) oraz J. M.. Zeznania te korelowały z zeznaniami I. Ś., cechowały się logicznością oraz zgodnością z zasadami doświadczenia życiowego.</p>	
<p>Dokumenty zgromadzone w sprawie i wymienione wyżej</p>	<p>Sąd uznał za przydatne dla celów postępowania ujawnione w sprawie i wymienione wyżej dokumenty. Zostały one sporządzone przez uprawnione organy, w ramach ich kompetencji. Ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania, Sąd nie znalazł także podstaw, by czynić to z urzędu. Podkreślenia wymaga istotność dla rozstrzygnięcia dokumentacji dotyczącej zawartych przez T. N. (1) umów leasingu, w tym podpisanych przez niego protokołów zdawczo – odbiorczych, a także dokumentacji pozwalającej na ustalenie, iż maszyny stanowiące przedmiot zawartych umów w rzeczywistości nigdy nie zostały wyprodukowane.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.	Zeznania T. N. (1) oraz A. N.	<p>Nie można zgodzić się z twierdzeniami i postawą świadków T. i A. N., którzy czynią z siebie wyłącznie pokrzywdzonych, a nie dostrzegają (czy też raczej udają, że nie dostrzegają), iż sami swoim działaniem pokrzywdzili (w ocenie Sądu w sposób wypełniający znamiona przestępstwa oszustwa – kompletnie niezrozumiała jest bierność Prokuratora w tym zakresie) przedsiębiorstwo leasingowe (...) S.A.. Podkreślić należy, iż dopytywany na rozprawie T. N. (1) wprost przyznał, iż rozumie, że pokwitował odbiór czegoś, czego w rzeczywistości nie otrzymał, zaś A. N. wprost przyznał, iż okłamał N. Ł. informując ją, że sprzęt został dostarczony. Oczywistym być powinno dla każdego, iż nawet jeśli T. N. (2) okłamał świadków N., to w najmniejszym stopniu nie uprawniało to ich do potwierdzania nieprawdy w protokołach zdawczo – odbiorczych (T. N. (1)) oraz okłamywania w rozmowie telefonicznej (A. N.) przedstawiciela (...) S.A., iż przedmioty umów leasingu odebrali – w ten właśnie sposób to świadkowie N. wprowadzili w błąd (...) S.A. co do zaistnienia</p>	

		okoliczności warunkującej uruchomienie finansowania – doprowadzili zatem (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i w ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie to T. N. i A. N. winni zostać za to pociągnięci do odpowiedzialności karnej.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	1	J. M.
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
<p>W ocenie Sądu zarzut przedstawiony oskarżonemu J. M. w akcie oskarżenia tj. popełnienia przestępstwa z art.18§3 k.k. w zw. z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i art.271§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i art.12§1 k.k. na szkodę T. N. (1) okazał się bezzasadnym.</p> <p>Zgodnie z art.286§1 k.k. zarzut popełnienia przestępstwa oszustwa można zasadnie postawić takiej osobie, która doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania jej błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, przy czym działa</p>			

ona w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Czynność sprawcza w przypadku przedmiotowego przestępstwa przybrać zatem może jedną z trzech postaci: wprowadzenia w błąd, wyzyskania błędu, w którym tkwi jakaś osoba, czy też wreszcie wyzyskania niezdolności tej osoby do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby działanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, a mianowicie na osiągnięcie korzyści majątkowej. Takie ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza więc możliwość popełnienia przestępstwa oszustwa z zamiarem ewentualnym (dolus eventualis). Przestępstwo to może zostać popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim i to szczególnie zabarwionym (kierunkowym - dolus directus coloratus), obejmującym zarówno cel, jak i sposób działania sprawcy [vide: wyrok SN z dnia 22 listopada 1973r., III KR 278/73, OSNPG 1974/7/81].

Z kolei zgodnie z art.18§3 k.k. odpowiada

za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji; odpowiada za pomocnictwo także ten, kto wbrew prawnemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jego popełnienie. W przypadku pomocnictwa do oszustwa wystarczające dla przypisania przestępstwa jest zatem ustalenie działania pomocnika w zamiarze ewentualnym, iż sprawca „główny” dokonuje oszustwa.

Podobnie przestępstwo z art.271§1 k.k. (w niniejszej sprawie mające polegać na poleceniu przez oskarżonego wystawienia dwóch poświadczających nieprawdę faktur VAT) ma charakter umyślny – może zostać popełnione zarówno w zamiarze bezpośrednim, ale i wynikowym. Umyślność przestępstwa poświadczenia nieprawdy oznacza, że sprawca musi swoją świadomością obejmować zarówno to, że co najmniej może poświadczać nieprawdę, jak i to, że dane oświadczenie to może

dotyczyć okoliczności
mających znaczenie
prawne.

Niewątpliwym i
bezspornym pomiędzy
stronami w niniejszej
sprawie było ustalenie, iż
opryskiwacz polowy (...) /A.
rok produkcji 2018,
nr fabryczny (...) oraz
ładowarka samojezdna –
teleskopowa (...) nr
fabryczny (...), rok
produkcji 2018 nigdy nie
zostały wyprodukowane –
nie istniały.

Bezspornym i
niekwestionowanym przez
oskarżonego był również
fakt wydania przez niego
świadkowi I. Ś. polecenia
wystawienia dwóch faktur
(faktury nr (...) z dnia
21 stycznia 2019r. dot.
sprzedaży opryskiwacza
polowego (...) /A.
rok produkcji 2018, nr
fabryczny (...) - k.149
oraz faktury nr (...) z
dnia 21 stycznia
2019r. dot. sprzedaży
ładowarki samojezdnej -
teleskopowej (...) nr
fabryczny (...), rok
produkcji 2018 - k.153).

Żaden jednak dowód nie
pozwaliał na kategorię
stwierdzenie, iż oskarżony
J. M. miał świadomość
(lub choćby godził się na
taką ewentualność) tego,
iż ww. maszyny będące
przedmiotem leasingu w
rzeczywistości nie istnieją,
a tym samym by
polecając I. Ś. wystawienie
wspomnianych dwóch

faktur VAT nr F 104/T oraz F 115/T oskarżony czynił to ze świadomością, iż te faktury będą poświadczały nieprawdę, a ich wystawienie pomoże T. N. (2) dokonanie przestępstwa na szkodę T. N. (1). Brak dowodów wskazujących na to, iż J. M. choćby powziął jakieś wątpliwości co do istnienia tychże maszyn i godził się z tym (działałby wówczas z zamiarem ewentualnym). Jak już była o tym mowa wyżej brak jest podstaw do negacji w świetle zasad ekonomii praktyki polegającej na zaniechaniu transportowania maszyn rolniczych z E. (ze spółki (...)) do T. (siedziby spółki (...)) w sytuacji, gdy sprzęt ma trafić do gospodarstwa rolnego (...) zlokalizowanego w województwie (...). W tej sytuacji wręcz racjonalnym ekonomicznie było uzgodnienie z T. N. (2), iż maszyny zostaną bezpośrednio przetransportowane do T. N. (1).

To potwierdzenie przez leasingobiorcę T. N. (1) otrzymania maszyn było decydującym dla uruchomienia przez (...) S.A. finansowania i nie ma żadnych dowodów pozwalających na stwierdzenie, iż J. M. wiedział o tym (czy choćby godził się na to), iż T. N. (1) potwierdzi na piśmie (w protokołach zdawczo

– odbiorczych) niezgodnie z rzeczywistością, że otrzymał przedmioty umów leasingu, a jego ojciec A. N. okłamał w tym zakresie dzwoniącą do niego N. Ł. jako przedstawicielkę (...) S.A..

Z niezrozumiałych dla Sądu przyczyn Prokurator przyjmuje, że świadkowie N. zostali wprowadzeni w błąd przez T. N. (2) (co do tego, że maszyny zostaną do nich dostarczone), zaś neguje choćby możliwość, by również J. M. był wprowadzony w błąd przez T. N. (2) co do tego, że dostarczy on opryskiwacz i ładówkę bezpośrednio do gospodarstwa (...) – w sytuacji, gdy zarówno T. N. (2) jako leasingobiorca pokwitował odbiór maszyn, jak i N. Ł. podpisała protokoły potwierdzające przekazanie maszyn, co w połączeniu z otrzymaniem zapłaty z (...) S.A. z całą pewnością mogło w owym czasie tylko utwierdzić J. M. w przekonaniu, że T. N. (2) wywiązał się ze swego zobowiązania, co po kilku dopiero miesiącach okazało się nieprawdą.

W konsekwencji tych rozważań Sąd doszedł do przekonania o konieczności uniewinnienia oskarżonego J. M. od popełnienia zarzuczonego mu czynu (punkt 1. części rozstrzygającej wyroku).

Dodatkowo tylko Sąd pragnie zaznaczyć, iż poważne wątpliwości budzi teza aktu oskarżenia, aby T. N. (1) miał zostać w niniejszej sprawie doprowadzony do jakiegokolwiek niekorzystnego rozporządzenia mieniem – w realiach niniejszej sprawy jedynym podmiotem doprowadzonym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem był (...) S.A., który sfinansował zakup przedmiotów leasingu, które w rzeczywistości nigdy nie istniały.

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu

Przytoczyć okoliczności

5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU

6. inne zagadnienia

W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a

niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę	
7. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	Wobec uniewinnienia oskarżonego kosztami sądowymi stosownie do treści art.632 pkt.2 k.p.k. obciążony został Skarb Państwa.
7. Podpis	
P., 29 marca 2023r. Sędzia Tomasz Borowczak	

Sygn. akt III K 132/22

ZARZĄDZENIE

proszę:

- 1) odnotować w kontrolce uzasadnień
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:
 - prokuratorowi
 - pełnomocnikowi T. N. (1) działającego jako oskarżyciel posiłkowy - adw. B. W.
 - obrońcy oskarżonego – adw. P. A.
- 3) za 14 dni lub z zażaleniem / z apelacją

P., 29 marca 2023r.

Sędzia Tomasz Borowczak

Sędzia Tomasz Borowczak